

INDONESISCHE PARACHUTISTEN LANDEN BIJ FAK-FAK

ELSEVIERS WEEKBLAD

(Van een speciale correspondent)

De hoogste militaire en civiele instanties in Hollandia spreken thans onomwonden over een volledige oorlogstoestand. De jongste landingen van parachutisten in de buurt van Fak-Fak eisen uit militair-strategisch oogpunt een onvoorwaardelijke tegenactie, die moet beginnen met vernietiging van de uitvalsbasis van de aanvallers. De aanvankelijke politieke opvatting, dat de infiltranten militair voorzichtig moesten worden benaderd als „overtreders van immigratiebepalingen”, is thans wel een farce geworden.

De eerste parachutist, die vorige week in Fak-Fak gevangen werd genomen, Ginting Munthe, beantwoordde onze vragen in het Engels. Daarbij bleek, dat de landingspoging in alle opzichten een openlijke daad van militaire agressie was. De militaire gemeenschap alhier vraagt zich af, wie Gerrit de Jong is en waar hij vandaan komt. Volgens Munthe is hij een lange, blonde, 23-jarige ex-Nederlander, die lid was van het 26 april afgeworpen para-commando. Die groep werd in de vroege morgenuren gedropt boven het schiereiland Onin achter Fak-Fak.

Munthe, die zelf een atletisch gebouwde Batakker is uit Medan, was neergekomen bij Kokas aan de andere kant van het schiereiland. Hij had schampschoten opgelopen in de zij toen de Papoea-politie jacht op hem maakte. Volgens zijn mededelingen is de regering in Djakarta bezig met het opleiden van allround guerrilla's, die een cursus volgen voor training in jungle-tactiek en één jaar voor parachutistenwerk. Het peloton van Munthe was de eerste gebrevetteerde groep van in totaal 128 cursisten.

De dropping boven de jungle van Onin was moeilijk. Het gewicht van de uitrustingsstukken bedroeg per persoon bij elkaar vijftienveertig kilo, waardoor de groep ongeschikt was voor snelle verplaatsing door de wildernis. Deze uitrusting bestond uit een ratjetoe van fabriekaten, een Russisch Kolasjnikow machinepistool, een Amerikaanse rugzak, Britse rantsoenen en parachutes, Zuidslavisch schoeisel, handgranaten van Indonesische en Chinese makelij.

Het Kolasjnikow-pistool is een uitstekend wapen, dat zeshonderd schoten per minuut kan afvuren. Overigens waren er per man maar driehonderd patronen beschikbaar.

Munthe noemde als zijn opdracht het opblazen van het politiebureau in Kokas. Militaire woordvoerders concluderen, dat deze groep veel gevaarlijker was dan alle vorige infiltratiegroepen. Men acht het aannemelijk, dat nu een beslissing wordt genomen tot een gecombineerde tegenactie bij Kokas door landmacht, mariniers en Papoea-vrijwilligers. Men betracht echter uiterste voorzichtigheid en wil overhaasting voorkomen om elk risico te vermijden. Het is de vraag, welke reactie zal volgen als bij Fak-Fak

NIEUW-GUINEA: Commandant Van Nes verlaat de „Limburg” (in de haven van Hollandia) om een bezoek te brengen aan schout-bij-nacht Reeser

de eerste Nederlandse militair sneuvelt. De ongewisse houding van het thuisfront noopt het commando in Onin tot dubbele voorzichtigheid.

Van doorslaggevende betekenis ten nadele van de infiltranten is de enorme medewerking van de Papoea-bevolking aan Nederlandse tegenacties. Deze voorziet het commando van informatie van onschatbare waarde over de bewegingen van de para's. Een voorbeeld daarvan is, dat de ondercommandant en een brenschutter van de eerste groep door vier mariniers werden gedood met een handgranaat en een machinepistool. De patrouille was op het spoor gebracht van de infiltranten door een tip van Papoea's, die tevens als gids optraden.

Ook de arrestatie van Munthe werd voorbereid met medewerking van Papoea's, die de Indonesiër een schuilplaats boden in een prauw, maar ondertussen de politie waarschuwden. r

De Indonesische paracommando's zijn voor voeding afhankelijk van de bevolking en moeten vervallen tot diefstal uit tuinen. Indonesische pogingen om medewerking van Papoea's te kopen met Nederlands geld zijn mislukt. Papoea's werden gedwongen uitrustingsstukken te dragen voor para's, waarvoor zij een rijksdaalder kregen. Maar halverwege de jungletocht slaagden zij erin te ontvluchten, waarna zij de para's schaduwden en hun bivakplaats aan de Nederlanders meldden.

De voorspelling van Djakarta, dat de para's grote medewerking van de bevolking zouden ondervinden is niet meer dan een grote leugen om de parachutisten gewilliger te doen springen. Toch is de discipline van de para's niet volmaakt

gebleken. Het isolement van Munthe, waardoor hij alleen moest opereren, was veroorzaakt doordat zijn voorganger niet uit de Dakota durfde springen. De man werd er uit gegooid, maar door het tijdverlies daarbij werd Munthe, die als laatste moest springen, van de hoofdgroep gescheiden.

Munthe deelde ons mede, dat de taak van de para's was Papoea's op te leiden voor de guerrillastrijd tegen de Nederlanders. Vuurgevchten moest men proberen te vermijden. Twee burgers waren meegedropped om een civiel gezag te vestigen in het Onin-gebied.

Overigens kwam wel een supersnelle reactie van schout-bij-nacht Reeser na de nieuwe landingen rond Fak-Fak in de vroege ochtend van dinsdag 15 mei. 's Morgens om half zes werden de vliegtuigen waargenomen; reeds om acht uur werd daarover in Hollandia een bericht uitgegeven. De enige voorwaarde, die er aan werd verbonden was, dat publikatie moest wachten totdat Den Haag de officiële melding van de marine zou hebben ontvangen.

Eerste gevolg van deze jongste aanval van de Indonesiërs was, dat dezelfde dag reeds een stroom van buitenlandse journalisten zijn komst naar Nieuw-Guinea aankondigde. Een groot probleem wordt echter de vervoerscapaciteit naar Fak-Fak, dat alleen bereikbaar is met een Beaver-watervliegtuigje van de Kroonduif. Deze maatschappij besliste echter dadelijk na het bekend worden van de nieuwe landingen, dat de normale wekelijkse verbindingen van Biak naar Fak-Fak voorlopig zal worden gestaakt. Men wil de Beaver niet naar het gevarengedebied zenden.